

UCHWAŁA Nr
Rady Miejskiej w Złotym Stoku
z dnia

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku.

Na podstawie 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r., poz. 559 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) Rada Miejska w Złotym Stoku uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę z dnia 19 kwietnia 2022 r. na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Złotym Stoku, zobowiązując Przewodniczącego do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie w dniu podjęcia.

Uzasadnienie

25 kwietnia 2022 r. do Rady Miejskiej w Złotym Stoku wpłynęła skarga Pana *zanonimizowano* na łamanie przepisów ustawy o pomocy społecznej, przepisów RODO, „rasistowską dyskryminację i eutanazję” przez Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku.

Przewodnicząca Rady Miejskiej skierowała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu przeprowadzenia czynności wyjaśniających i wydania opinii. Komisja w dniu 16 maja 2022 r., uznała zarzuty skargi za zbyt ogólne, co nie pozwalało na rzetelne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, mającego na celu ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy objętej skargą. Skarżący nie uczestniczył w posiedzeniu, pomimo skutecznego zawiadomienia o terminie posiedzenia. Dyrektor OPS nie zgodził się z zarzutami Skarżącego, wskazując, że swoją pracę wykonuje rzetelnie i zgodnie z obowiązującym prawem. Komisja podjęła decyzję o zobowiązaniu Skarżącego do skonkretyzowania zarzutów wobec Dyrektora OPS oraz przekazanie Skarżącemu informacji o wysokości środków finansowych przeznaczonych na wypłatę zasiłków celowych w gminie Złoty Stok w latach 2017 – 2022 o które wnosił w skardze. Skarżącego zawiadomiono skutecznie o przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi do 30 czerwca 2022 r.

2 czerwca 2022 r. Skarżący pismem z dnia 27 maja 2022 r. (data wpływu do urzędu 2.06.2022 r.) odniósł się do wezwania o uszczegółowienie zarzutów.

Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku zarzuca:

1. łamanie ustawy o pomocy społecznej,
2. łamanie ustawy RODO,
3. „rasistowską dyskryminację ... polegającą na stosowaniu eutanazji zabronioną polskim prawem”.

W uzasadnieniu na dowód przytacza:

- 1) „zgodnie z rozporządzeniem Rady Miasta wysokość diety w pieniądzu wynosi 15 zł a otrzymywałem na ten cel 5 zł (3 krotnie mniej od zaplanowanej wysokości diety)”;
- 2) brak zgody Dyrektora OPS-u w Złotym Stoku na zapewnienie schronienia skarżącemu na rynku wtórnym i uzyskanie refundacji z GOPS w D. zgodnie z art. 101 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej;
- 3) wszelkie wnioski o pomoc społeczną dyrektor OPS w Złotym Stoku przesyła do GOPS w D. nie zważając na art. 25 kc oraz art. 101 ust. 2a ustawy o pomocy społecznej;
- 4) kierownik GOPS w D. by nie narażać się na odpowiedzialność karną z art. 160 kk mając na uwadze „charakter skarżącego” i „przymykając oko” na art. 101 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej wydała decyzję przyznającą skarżącemu zasiłek celowy;
- 5) złamanie art. 7 kpa poprzez wydanie decyzji 26.04.2022 r. z mocą od 1.04.2022 r.,
- 6) postępowanie Dyrektora OPS w Złotym Stoku w ocenie skarżącego wyczerpuje znamiona przestępstwa przekroczenia uprawnień i narażenie go na ciężki uszczerbek na zdrowiu lub życia w myśl art. 231 § 1 w związku z art. 160 kk;
- 7) wniesienie skargi spowodowało nieprzestrzeganie przepisów RODO przez wszystkich urzędników OPS w Złotym Stoku.

W celu przeprowadzenia czynności wyjaśniających ustalono termin Komisji na 21 czerwca 2022 r. o czym skarżący został skutecznie poinformowany.

17 czerwca 2022 r. Skarżący złożył do Rady Miejskiej w Złotym Stoku pisemny wniosek o przedłużenie terminu rozpoznania skargi w uzasadnieniu wskazując chęć czynnego udziału w posiedzeniu Komisji co uniemożliwia mu planowana w tym dniu

wizyta lekarska. Wniosek został przedstawiony na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 21 czerwca 2022 r. Komisja aby dać możliwość czynnego uczestnictwa w obradach Skarżącemu, przyjęła wniosek jednogłośnie. Biorąc pod uwagę konieczność zwołania kolejnego posiedzenia i wydania opinii przez Komisję, a także wykonanie na bazie opinii projektu uchwały, poddanie go opinii zwołanych komisji stałych i skierowanie na obrady Rady Miejskiej planowane po wakacyjnej przerwie, przedłużenie terminu rozpatrzenia skargi do 30 września 2022 r. zostało uznane za w pełni uzasadnione.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji postanowiła wydać opinię w sprawie skargi na dyrektora OPS na posiedzeniu 12 września 2022 r. o czym skarżący został skutecznie poinformowany. 7 września 2022 r. Skarżący złożył telefoniczny wniosek do Sekretarza Urzędu o umożliwienie mu czynnego udziału w pracach Komisji przez komunikator Skype.

W posiedzeniu 12 września 2022 r. Skarżący nie uczestniczył osobiście oraz nie odebrał dwukrotnego połączenia na Skype. Komisja w toku czynności wyjaśniających zapoznała się z wyjaśnieniami dyrektora OPS, która poinformowała, że Ośrodek Pomocy Społecznej w Złotym Stoku realizuje wieloletni rządowy program „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019-2023 ustanowiony uchwałą nr 40 Rady Ministrów w dniu 15 października 2018 r. (M.P.2018.1007). Pomoc można otrzymać w formie gorącego posiłku lub świadczenia pieniężnego na zakup żywności lub posiłku. Skarżący podniósł, iż cyt. „rozporządzeniem Rady Miasta wysokości diety w pieniądzu wynosi 15 zł, a otrzymywał na ten cel 5 zł”. Opisane kwoty są niezgodne z prawdą. Wysokość świadczenia pieniężnego przyznawanego na 1 osobę w ramach ww. programu ustalana jest corocznie zarządzeniem dyrektora OPS. 3 stycznia 2022 r. dyrektor wydała Zarządzenie nr 1/2022 w sprawie ustalenia zasad przyznawania rodzinom pomocy w ramach ustanowionego wieloletniego rządowego programu „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019-2023 w formie świadczenia pieniężnego (zasiłków celowych) na zakup posiłku lub żywności albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych na 2022 r. Uwzględniając środki finansowe przyznane na realizację programu oraz budżet danego roku ustalono kwotę świadczenia w wys. 150 zł miesięcznie na jedną osobę. Skarżony był kilkakrotnie informowany o ustalonej kwocie oraz zasadach jego przyznawania. Wielokrotnie korzystał z tej formy pomocy i zawsze otrzymywał kwotę ustaloną zarządzeniem. Wskazać należy, iż Skarżący odwołał się do decyzji przyznającej w styczniu 2022 r. świadczenie pieniężne na zakup posiłku lub żywności w ramach programu posiłek w szkole i w domu do Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu, które utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję uzasadniając, iż przyznanie ww. pomocy następuje w ramach uznania administracyjnego przy uwzględnieniu posiadanych środków i ilości osób korzystających ze świadczeń a dyrektor OPS miał prawo ustalić, że pomoc przyznawania jest w wysokości 150 zł na osobę. Skarżący wniósł odwołanie od decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Do dnia dzisiejszego nie ma informacji zwrotnej o sposobie załatwiania skargi przez WSA.

W styczniu 2022 r. Skarżący, złożył w Ośrodku Pomocy Społecznej oświadczenie, iż jest osobą bezdomną i nie posiada lokalu mieszkalnego. Zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej w przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały. Skontaktowano się z Ośrodkiem Pomocy Społecznej w D. z uwagi na fakt, iż jest to gmina ostatniego zameldowania na pobyt stały Skarżącego. Poinformowano, że Skarżący obecnie jest osobą bezdomną i należy mu pomóc udzielając schronienia. Ustalono, iż gmina D., zgodnie z art.101 ust. 2 będzie pokrywała koszty pobytu Skarżącego w schronisku. Mając na uwadze trudną

sytuację Skarżącego oraz okres zimowy należało natychmiast udzielić pomocy w formie schronienia w celu zabezpieczenia jego bezpieczeństwa. Zaproponowano Skarżącemu schronienie w Schronisku dla Osób Bezdomnych „Markot” w Kędzierzynie Koźlu na co wyraził zgodę. Dodatkowo otrzymał również pomoc z gminy Złoty Stok w formie bezpłatnego przewiezienia do schroniska. Zarzut, ww. dotyczący chęci mieszkania skarżącego w wynajętym mieszkaniu na rynku wtórnym jest bezpodstawny. Ośrodek Pomocy Społecznej jest jednostką samorządową mająca na celu pomoc osobom najbardziej potrzebującym w tym zapewnia schronienia w ramach swoich kompetencji. Skarżącemu udzielono natychmiastowej i jedynej możliwej w danym momencie pomocy poprzez zapewnienie schronienia.

Zaznaczyć należy, iż do chwili zmiany sytuacji życiowej Skarżącego i otrzymania informacji, iż skarżący jest osobą bezdomną otrzymywał pomoc z tutejszego Ośrodka Pomocy Społecznej z uwagi na fakt, iż wcześniej nie był osobą bezdomną ponieważ wynajmował mieszkanie i zamieszkiwał na terenie gminy Złoty Stok. Natomiast jego sytuacja osobista uległa zmianie z uwagi na zaistniałą bezdomność. Dla osób bezdomnych wyłączne zastosowanie ma art. 101 ust.2 ustawy o pomocy, który mówi, iż w przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały. Skarżący nie posiada miejsca ostatniego zameldowania na pobyt stały na terenie gminy Złoty Stok.

Mając na uwadze fakt, iż ww. nie przebywa i nie mieszka na terenie Gminy Złoty Stok wszczęto postępowanie w celu stwierdzenia prawa do pobierania zasiłku stałego. Zgodnie z art. 101 ust.1 ustawy o pomocy społecznej właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie. W przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały - art. 101 ust. 2 w/w ustawy. W toku postępowania ustalono, iż Skarżący przebywa jako osoba bezdomna w Schronisku dla Bezdomnych „Markot” w Kędzierzynie Koźlu. W takich okolicznościach dla ww. właściwa miejscowo w sprawach pomocy społecznej jest gmina ostatniego miejsca zameldowania na pobyt stały natomiast adres ostatniego zameldowania na pobyt stały Skarżącego nie znajduje się na terenie gminy Złoty Stok. Wobec powyższego Burmistrz Złotego Stoku przestał być organem właściwym dla Skarżącego w sprawie postępowania o przyznanie zasiłku stałego. Zasiłek ten otrzymywał będąc mieszkańcem gminy Złoty Stok. Mając na uwadze powyższe organ stał się niewłaściwy w sprawie zasiłku stałego i zasadnie uchylono decyzję przyznającą ten zasiłek. 26 kwietnia 2022 r. dyrektor OPS w Złotym Stoku wydała w sprawie Skarżącego decyzję uchylającą zasiłek stały wraz ze składkami na ubezpieczenie zdrowotne. Skarżący odwołał się od decyzji, akta sprawy przesłano do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Wałbrzychu. 28 sierpnia 2022 r. do Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku wpłynęła Decyzja nr SKO 4103/315/2022 z dnia 29 lipca 2022 r. Samorządowego Kolegium Odwoławczego utrzymująca w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji. W uzasadnieniu wskazano art. 106 ust.5 ustawy o pomocy społecznej, że decyzje administracyjną zmienia się lub uchyla na niekorzyść strony bez jej zgody w przypadku zmiany przepisów prawa, zmiany sytuacji dochodowej lub osobistej strony, pobrania nienależnego świadczenia, a także można zmienić lub uchylić decyzję, jeżeli wystąpiły przesłanki o których mowa w art. 11,12 i 107 ust. 5 ww. ustawy. Zmiana decyzji administracyjnej na korzyść strony nie wymaga jej zgody. Zmiana właściwości miejscowej, która nastąpiła na skutek zmiany miejsca pobytu Strony, która przebywa w Ośrodku dla bezdomnych, jest niewątpliwie zmianą sytuacji osobistej strony. Zgodnie z art. 19 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Zaskarżona decyzja jest zgodna z obowiązującym prawem. Jednocześnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze

ustaliło również, że bezzasadny jest zarzut odwołującego, że organ uchylił decyzję z mocą wsteczną. Ostatnie świadczenie organ wypłacił stronie w marcu 2022 r. natomiast decyzję uchylono od 1 kwietnia 2022r.

Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej dodała, iż po zmianie sytuacji osobistej wielokrotnie informowano Skarżącego, o konieczności składania wniosków o pomoc w tym również zasiłek stały w gminie ostatniego stałego zameldowania, która jest zobowiązana do udzielenia mu pomocy z czym się Skarżący nie zgadzał i nie akceptował zapisów art.101 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej. W odniesieniu do decyzji nr GOPS.4111.94.2022 wydanej przez Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w D. przyznającej zasiłek celowy, zauważyć należy, iż w uzasadnieniu decyzji powołano się na art. 101 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, przyznając Skarżącemu zasiłek celowy, jako osobie bezdomnej przebywającej w schronisku, posiadającej ostanie miejsce zameldowania na pobyt stały na terenie gminy D. Zgodnie ze wskazanym artykułem gmina ostatniego zameldowania osoby bezdomnej jest zobowiązana do udzielania pomocy.

Schronisko dla osób bezdomnych nie jest domem pomocy społecznej, domem opieki, czy rodzinnym domem pomocy społecznej jak sugeruje Skarżący. W myśl przepisów prawa Skarżący przebywa w Schronisku dla osób bezdomnych a nie w rodzinnym domu pomocy społecznej.

W podsumowaniu złożonych wyjaśnień Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku oświadczyła, że w związku ze szczególnym charakterem pracy, iż wszystkie zrealizowane działania były adekwatne do zaistniałej sytuacji i podejmowane zostały zgodne z przepisami obowiązującego prawa, etyką pracy, dobrem i poszanowaniem człowieka. Mając na uwadze powyższe, nie zgadza się z zarzutami podnoszonymi przez Skarżącego gdyż są one bezzasadne i nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z zebraną dokumentacją, wysłuchaniu stron i przeprowadzeniu czynności wyjaśniających podjęła decyzję o nieuznaniu zarzutów Skarżącego wydając w tym zakresie opinię o uznaniu skargi za bezzasadną.

Rada Miejska po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg Wniosków i Petycji uznała, że opisane przez Skarżącego działania, które podjął Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku należy uznać za prawidłowe i z tych też przyczyn nie dopatrzonego się w postępowaniu Dyrektora naruszenia obowiązków i uprawnień, więc nie można im postawić zarzutu zaniedbań lub nienależytego wykonywania powierzonych ustawami zadań. Biorąc pod uwagę powyższe uznaje się skargę za bezzasadną.

Jak stanowi art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia, czyli Rada może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.